

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Μίλτου Κουντουρά, ὁ *Ἀρρωστος*, ὄνειροδράμα εἰς πρᾶξιν. Ἑκδοσις πολυτελούς, Ἀθήναι. Σελ. 88. Ὁ συγγραφεὺς ἄγνωστος εἰς τοὺς φιλολογικοὺς κύκλους, στέλλει ἐκ Μιτυλήνης ἐν δρᾶμα μὲ φιλολογικὰς ἀξιώσεις, εἰς γλῶσσαν μαλλιάρην. Βάσις τοῦ δράματος τὸ ἀνεξάντλητον ζήτημα τῆς κληρονομικότητος. Ὁ Ἀρρωστος εἶνε ἕνας οἰκτρὸς τύπος ἀγωνιῶν ὑπὸ τὸ βάρος ἐκφύλων ἰδεῶν. Εἶνε γραμμένον μὲ ρεαλιστικὴν ὁμότητα, μὲ ψευδαιοθησίαν, ἀκατάλληλον πρὸς παράστασιν, μὲ μίαν ἐπίδρασιν Ἱφενικήν.

Ὁγκώδης ἐκ 1,400 σελίδων ἐξεδόθη ὁ «*Ὁδηγὸς τῆς Ἑλλάδος*» τοῦ κ. Νικ. Ἰγγλέση μὲ ὕλην πυκνοτάτην καὶ λεπτομερεῖς πληροφορίας. Περιλαμβάνει ὁδηγὸν πληρὴν τῶν Ἀθηνῶν, ὡς καὶ τῶν κυριωτέρων Ἑλληνικῶν πόλεων, ἐπίσης δὲ ὁδηγὸν τῆς Μακεδονίας, Σάμου, Κρήτης καὶ Κύπρου. Ἐκ τοῦ Ὁδηγοῦ δύναται τις ν' ἀρυσθῇ πᾶσαν πληροφορίαν ἰδίως ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς κινήσεως.

Ὡς εὐμορφη ποιητικὴ αὐτὴ ἡμποροῦν νὰ χαρακτηρισθοῦν αἱ πρῶται ποιητικαὶ πτήσεις τοῦ κ. Ρώμου Φιλύρα. «*Ρόδα στὸν ἄφρο*» ἐπιγράφεται ἡ συλλογὴ του, τὴν ὅποιαν διακρίνει φαντασία καὶ μία ἀντίληψις ὑπερέτα τῆς συνήθους στιχομανίας. Ἄν δὲν ἔχουν πολλὴν ἁρμονίαν καὶ πλαστικότητα οἱ στίχοι του, ἔχουν ὅμως βαθύτητα ἐννοίας καὶ τεχνοτροπίαν, ἡ ὁποία μὲ τὸν καιρὸν θὰ διαμορφωθῇ τελειότερα.

Εἰς τὰ ἱερὰ κείμενα τῆς Καινῆς Διαθήκης προσετέθη πολὺτιμος κώδιξ τοῦ Εὐαγγελίου, νέα πηγὴ συμβάλλουσα εἰς τὴν κριτικὴν τοῦ κειμένου τῶν Γραφῶν. Εἶνε τὸ *Εὐαγγέλιον Μαρίας τῆς Παλαιολογίνας*, οἰκογενιακὸν κειμῆλον περιελθὸν εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ Μητροπολίτου Λεοντοπόλεως κ. Σωφροτίου Εὐστρατιάδου, ὅστις καὶ ἐξέδωκε λεπτομερῆ περιγραφὴν τοῦ Εὐαγγελίου τούτου, λιαν ἐνδιαφέρουσαν.

Κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Στεφάνου Πάργα ἐξεδόθη τὸ πεντάπρακτον δρᾶμα τοῦ Veron Lee «*Ἡ Ἀριάδνη στὴν Μάντουα*». Τιμὴ δρ. 1. Διευθύνσις POB 1,146-Ἀλεξάνδρεια.

Εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τῶν Ὁφελίμων βιβλίων, ἐξεδόθησαν κατ' ἐκλογὴν *Ἐπιστολαὶ τοῦ Ἀδαμαντίου Κοραῆ* πρὸς τὸν Πρωτοψάλτην. Ἡ ἀλληλογραφία αὕτη ἀποτελεῖ, κατὰ τὸν Θερεσιανόν, τὸ «περιεργότατον καὶ ἐπαγωγότατον ἐπεισόδιον ἐν τῷ βίῳ τοῦ Κοραῆ». Αἱ ἐπιστολαὶ αὗται ἀποτελοῦσι καὶ πολὺτιμον ἱστορικὸν ἄρχειον, περιέχουσαι ἀνακρινάσεις περὶ παντοίων γεγονότων τῶν δύο τελευταίων δεκαετηρίδων τοῦ 18 αἰῶνος. Τὸ πλεῖστον καταλαμβάνει ἡ ἀφήγησις συμβάντων τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως.

Geoffroy Chaucer, par Emile Legoufs
professeur Bloud et Cie, edituers, Paris.

«Εἶνε παράδοξον πῶς τὸ βιβλίον τοῦτο ἦλθε τόσον ἀργά, τὸ πρῶτον ἐν Γαλλίᾳ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου. Ἄν ὑπάρχει ἐν Γαλλίᾳ μέχρι τὴν σήμερον οὐδὲν ἔργον ἀνεξάρτητον, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἐργασία τοῦ Chaucer νὰ παρουσιάζωνται μαζί.» Τοιουτοτρόπως ὁμιλεῖ ὁ συγγραφεὺς εἰς τὸν πρόλογόν του. Καὶ εἶνε δικαία ἡ ἐκπληξίς του, διότι ὁ Chaucer εἶνε εἰς ἀληθινὸς καὶ θελκτικὸς ποιητής, ὅστις ἐὰν ᾤχηεν Ἀγγλος κατὰ τὴν γλῶσσαν, ἦτο ἴσως Γάλλος τὴν καταγωγὴν βεβαίως ὅμως κατὰ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν τέχνην.

Ὁ Chaucer ἀναφαίνεται σήμερον κατόπιν μακρᾶς καὶ θλιβερᾶς λήθης. Μᾶς δίδονται ἀκριβεῖς πληροφορίαι περὶ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ ἔργου τοῦ ποιητοῦ. Ὁ κ. Legouis διέθεσεν ἐν μέγα μέρος τοῦ βιβλίου διὰ τὰ περιφύμα Contes de Canterbury χωρὶς ὅμως νὰ παραλείψῃ καὶ δευτερότερα ποιήματα, ἅτινα ἔχουσι χαριτωμένα μέρη. Ἰδίως τὸ θερμὸν εἰδύλλιον τοῦ Troilus καὶ Crisède φέρει εἰς φῶς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὁ Chaucer ὀφείλει εἰς τοὺς τρουβαδούρους τῆς Γαλλίας καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὀφείλει εἰς τοὺς Ἰταλοὺς, ἰδίως δὲ εἰς τὸν Βοκκάκιον.

Ἀλλ' ἡ ἔρευνα τῶν ἐπηρεϊῶν δὲν τὸν ἀπασχολεῖ καθ' ὁλοκληρίαν. Προσπαθεῖ κυρίως νὰ θέσῃ τὸν ἀναγνώστην εἰς ἄμεσον συνάφειαν μετὰ τοῦ γηραιοῦ ποιητοῦ. Ἀναλύει πολλὰ διηγήματά του καὶ ἐξηγεῖ μερικὰ μέρη εἰς στίχους, οἵτινες μιμοῦνται τὸ πρότυπον. Προσπαθεῖ ἐπίσης νὰ δεικνύει τὸν νεωτερισμὸν τοῦ Chaucer ὅστις συνίσταται εἰς ἕνα εἰλικρινὴ ρεαλισμόν, εἰς μίαν ζωηράν καὶ οὐμυριστικὴν περιγραφὴν τῶν ἀνθρώπων μεταξὺ τῶν ὁποίων ἔζησεν, εἰς μίαν ἀνάλυσιν στενοτέραν τοῦ σοβαροῦ καὶ τοῦ κωμικοῦ, τοῦ ἱεροῦ καὶ τοῦ βεβήλου, τῆς στοργῆς καὶ τῆς εἰρωνείας.

Ἡ Νηστεία — Τὰ κωλύματα τοῦ γάμου. — Ἐξεδόθη ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐμβριθῆς μελέτη τοῦ Ἐπισκόπου Παμφίλου κ. Μελ. Χριστοδούλου, ὅστις τυγχάνει καὶ διδάκτωρ τὰ Νομικά. Ὁ συγγραφεὺς πραγματεύεται μετ' ἐπιστημονικῆς ἀκριβείας τὰ σπουδαιότατα θρησκευτικῶς καὶ κοινωνικῶς ζητήματα τῆς Νηστείας ὡς καὶ τὰ τῶν Κωλυμάτων τοῦ γάμου ἐν σχέσει πρὸς τοὺς ἱεροὺς κανόνας καὶ τὰ ἔθιμα τῆς Ἐκκλησίας. Συμπεραίνει ἐν τέλει ὅτι εἶνε δυνατόν νὰ περιορισθῶσιν οἱ βαθμοὶ τῶν κωλυμάτων τοῦ γάμου ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ σημερινοῦ καθεστώτος, διὰ Πατριαρχικοῦ καὶ Συνοδικοῦ Τόμου. Ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπος Παμφίλου δεικνύει καὶ ἐξ ἄλλων ὁκτὼ ἔργων του κληρικὸς μελετηρὸς καὶ πολυμαθής, παρακολουθῶν τὴν κοινωνικὴν ζωὴν εἰς τὰς διαφορὰς ἐκφάνσεις αὐτῆς.

Ἠλεκτρισμὸς καὶ Ἠλεκτροθεραπεία, ὑπὸ Στ. Δαμόγλου, ἱατροῦ ἐν Καίρῳ. Μετὰ σύντομον ἐπιστημονικὴν ἔρευναν περὶ τῆς χρησιμότητος τοῦ ἡλεκτρισμοῦ ἐν τῇ θεραπευτικῇ, παραθέτει ὁ συγγραφεὺς κλινικὰς παρατηρήσεις ἀσθενῶν, θεραπευθέντων ὑπ' αὐτοῦ διὰ τοῦ ἡλεκτρισμοῦ.

Ἡ ἀπολογία μου, κοινωνικὴ μελέτη, Ὁ ἐκ Ζακίνθου κ. Δ. Ζήζος ἀνώνμως ἐξέδωκε τόμον ἐξ 150 σελίδων, περιλαμβάνοντα ἰδιορρυθμούς ἰδέας καὶ σύστημα κοινωνιολογικόν. Τὰ μεγάλα προβλήματα τῆς ζωῆς, ἰδίως ὁ γάμος καὶ ἡ ἰδιοκτησία, ἐρευνῶνται μὲ πολλὴν παρατήρησιν. Ὁ συγγραφεὺς ἐκφέρει γνώμας μετὰ θάρρους καὶ ἐλευθερίας. Ὑποστηρίζει τὸν προσωρινὸν γάμον, τὸν ἐπὶ προθεσμίᾳ, διότι διὰ τοῦ ἰσοβίου γάμου οἱ πληθυσμοὶ ἐλαττοῦνται. Πρὸς ὑποστήριξιν τῆς γνώμης του ἐπικαλεῖται τὰς γνώμας διαφόρων συγγραφέων. Ἐπίσης ὑποστηρίζει ὅτι τὴν ἀνατροφὴν τῶν τέκνων πρέπει νὰ ἀναλαμβάνῃ τὸ Κράτος, εἰς τὸ ὅποιον θὰ περιέρχηται καὶ ἡ περιουσία τῶν ἀποθηνησκόντων.

Οἱ **Ἑθνικοὶ καὶ γλωσσικοὶ Ἐφιάλται**, ὑπὸ Ἀθ. Μπούτουρα. Ὁ κ. Μπούτουρας, μὴ κατορθώσας νὰ γίνῃ ὑφηγητὴς ἐν τῇ Φιλοσοφικῇ σχολῇ ἔγραψε σειρὰν ἀρθρῶν ἐναντίον τῶν κ.κ. Μιστριώτου, Βάση καὶ Ζολώτα, ἅτινα μετ' ἄλλων διατριβῶν γλωσσολογικῶν ἐξέδωκεν εἰς τεύχος.

Νέον τόμον εἰκονογραφημένον ἐξέδωκεν ἡ ἐν Φραγκούρτῃ διαμένουσα λογία κυρία Δέλτα, τὸ γένος Ε. Μπενάκη. Συνεχίζει τὴν συγγραφὴν διηγημάτων ἐθνικοῦ ἐνδιαφέροντος, ὑπὸ τύπον παραμυθιῶν. Τὸ **«Παραμῦθι χωρὶς ὄνομα»** ἐγράφη εἰς ἀπλὴν γλῶσσαν, εἰς ὕφος ἐπαγωγόν. Ἡ συγγραφεὺς ἔχει εὐρείαν φαντασίαν, ἐξαιρετικὰ δὲ πλεονεκτήματα ἀφηγηματικῆς χάριτος. Τὸ «Παραμῦθι χωρὶς ὄνομα» κατατάσσει αὐτὴν εἰς τὴν πρώτην σειρὰν τῶν γραφουσῶν Ἑλληνίδων.

Ἡ μουσικὴ διὰ τῶν αἰώνων. Διάλεξις Αὔρας Θεοδοροπούλου. Σύντομος ἱστορικὴ ἔρευνα τῆς ἀναπτύξεως τῆς μουσικῆς. Ἡ ὁμιλήτρια ἐκφράζεται, ἐν τέλει, κατὰ τοῦ κινδύνου τῆς δεξιότητός, ἥτις παρουσάζει τὸ δύσκολον ὡς ὥρατον καὶ ἀπομακρύνει τὴν μουσικὴν ἀπὸ τὸν προορισμὸν τῆς.

Συντερίσματα, Θ. Ι. Μαραγκουδάκη Χανία. Πρωτοτείρου διηγηματογράφου δοκίμια, τὰ ὅποια χαρακτηρίζει ἀφέλεια. Εἶνε ἐντυπώσεις τῆς ζωῆς χωρὶς βάθος ἀντιλήψεως.

Ὁ πολυμαθέστατος τοῦ Οἴκ. Πατριαρχείου μέγας χαρτοφύλαξ κ. Μανουὴλ Γεδεών ἤρξατο ἐκδίδαν ἐν Κωνσταντινουπόλει **Ἀρχεῖον Ἑκκλησιαστικῆς ἱστορίας**, κατὰ διμηνίαν. Ἐξεδόθησαν ἤδη τὰ δύο πρῶτα τεύχη. Ἡ ἀποθησαυριζομένη ἐν αὐτοῖς ὕλη εἶνε σπουδαιότατη. Περιέχει ἀντίγραφα πολυτίμων χειρογράφων, ἐπιστολὰς Πατριαρχῶν, ὕμνους, συνοδικὰ σημειώματα, ἀπομνημονεύματα, ἐκκλησιαστικὰς μελέτας, ἐπιγράμματα κ.λ.π.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Φύσις. Ἐξεδόθη τὸ τρίτον τεύχος τοῦ 22ου ἔτους μὲ πλοῦτον διδακτικῆς ὕλης. Δημοσιεύει συνήθως ἀρθρα ἐπιστημονικά, φιλολογικά, ἀνακαλύψεις καὶ ἐφευρέσεις, ὠφελίμους γνώσεις, ἱατρικὰς συμβουλὰς καὶ τὰς νεωτέρας τῆς ἐπιστήμης καὶ τῶν τεχνῶν προόδους.

Les Guéres. Εἶνε ἀφιερωμένον τὸ τελευταῖον τεύχος ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὸν Boileau. Δημοσιεύονται γνῶμαι Γάλλων συγγραφέων, ἐν οἷς τοῦ Μπαρρὲς καὶ τοῦ Λεμαίτρ.

Λαογραφία. Τόμ. Β' τεύχ. Δ'. Περιέχει ὕλην λαογραφικὴν, ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς Ἑλλάδος σταλεῖσαν.

La Construction Moderne. Εἰς τὸ τεύχος τῆς 22 Ἰουλίου, ὁ κ. Δ. Γέλβετ ἀρχιτέκτων δημοσιεύει κριτικὴν μελέτην ὑπὸ τὸν τίτλον «Les Epvois de Rome, architecture».

«Χαραυγή». Ἀρ. 17. Ἡ δίκη τοῦ Σωκράτους, ὑπὸ Ι. Ὀλυμπίου.—Ρυθμοί, ὑπὸ Δ. Δημακοπούλου.—Τσερναγόρα, ὑπὸ Π. Νιρβάνα.—Ρωσικὴ φιλολογία κ. λ. π.

«Δήμητρα» Γεωργικὸν περιοδικὸν ἐκδιδόμενον ἐν Κων/πόλει ὑπὸ Ι. Χατζοπούλου. Ἀρ. 1. Μετ' εἰκόνων.

Ἐρανιστής. Τεύχος Ἰουνίου. Προμηθεὺς δεσμότης.—Ἡ ἐξέλιξις τοῦ Ἀγγλικοῦ τύπου.—Τοπογραφία Σμύρνης.—Ἡ Ἀριθμητικὴ παρὰ τοῖς ζώοις.—Ἡ ἐκπαίδεισις ἐν Ἑλβετίᾳ κ.λ.π.

«Κόσμος» Σμύρνης.—Τεύχος Ἰουνίου. Ἐκ τῶν περιεχομένων: Ἡ μουσικὴ ὡς θεραπευτικὸν μέσον.—Ἡ βοσκοπούλα μὲ τὰ μαργαριτάρια ὑπὸ Π. Νιρβάνα.—Ὁ κἀλαθος τῶν ἀχρήστων, ὑπὸ Δ. Ι. Καλογεροπούλου.—Ὁ κωδωνίσκος τῆς εὐτυχίας, ὑπὸ Seidl.—Ἡ μονομαχία, διήγημα τοῦ Τσέχοφ κ.λ.π.

Εἰκονογραφημένη Ἀτλαντίς. Τεύχος Ἰουνίου. Περιεχόμενα. Ἡ στέψις Γεωργίου τοῦ Ε'.—Εἰς Ἑλλην Σεβὰχ θαλασσινός.—Εἰς τὴν νησίδα τῆς Σούδας.—Ἐνα κυνήγι εἰς τὸ Περσὺ κ.λ.π.

Δισχύλος. Ἀλεξάνδρεια. Τὸ στεφάνι τοῦ βράχου, ὑπὸ Γ. Ἀνδρίτσα.—Ἡ ἁγία Ἑδρα.—Τραγούδια τοῦ στρατοῦ κ.τ.λ.

ΑΓΓΕΛΛΟΝΤΑΙ

Ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἰωάν. Β. Ἰωαννίδου ἀγγέλλεται ἡ κατὰ μετάφρασιν αὐτοῦ ἐκδοσις τοῦ περιφημοῦ παιδαγωγικοῦ συγγράμματος τοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Ζυρίχης καθηγητοῦ Föster **«Σχολεῖον καὶ χαρακτὴρ»**.

«Υψηλάντης». Περιοδικὸν τῶν ἐλευθέρων τεκτόνων. Διευθυντὴς Γ. Ματθαίουπουλος. Ἀρχεται ἐκδιδόμενον ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Ὀκτωβρίου εἰς τεύχη ἐκ 48 σελίδων κατὰ διμηνίαν. Θὰ κυκλοφορῇ μόνον μετὰ τῶν Ἑλευθέρων τέκτόνων.